

РЕШЕНИЕ №23

гр.Перник 04 март 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на седми февруари две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 398/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.215, ал.1 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на адв.П.Т.-пълномощник на **К.В.В.*****, чрез законните му представители Д. С.В.*** и В.В.В.*** **срещу** заповед №ДК-02-ЮЗР-477 от 23.11.2012 г. на Началник РДНСК – ЮЗР, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ: „склад за дърва и тоалетна” находящ се в УПИ I-1850, кв.76 по плана на с.Д. Д.***, общ.Р.***. По подробно изложени при обжалването и в съдебното заседание доводи се иска отмяна на акта изцяло като незаконосъобразен. Процесния строеж е търпим, поради което не подлежи на освидетелстване като незаконен и не може да бъде премахнат.

Ответникът по жалбата Началник РДНСК Югозападен район, чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата и по изложените в съдебно заседание съображения твърди, че същата е неоснователна, а при издаването на административният акт са спазени всички законови разпоредби и установени процедурни правила.

Административен съд – Перник, намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок и от надлежна страна, поради което следва да бъде разгледана по същество.

От фактическа страна по делото се установи :

В изпълнение на правомощията си по чл.222, ал.1, т.10 от ЗУТ във връзка с чл.225, ал.1 от ЗУТ и съгласно заповед № РД-13-229 от 02.07.2012 г. на Началника на ДНСК е издал заповед № ДК02-ЮЗР-477 от 23.11.2012 г. за премахване на незаконен строеж, представляващ: „склад за дърва и тоалетна” находящ се в УПИ I-1850, кв.76 по плана на с.Д. Д.***, общ.Р.***. Имота е съсобствен. Собственик на ½ идеална част е Ц. Б. Н.***, съгласно нотариален акт за дарение № 93, том I, дело № 246 от 02.04.1985 г., а жалбоподателят е собственик на ½ идеална част съгласно нотариален акт за дарение №44, том I, рег.№176, дело №44 от 26.02.2009 г. След извършена проверка на място от служители на РДНСК – Перник, са изготвили констативни актоове №Р68/12-1 от 15.08.2012 г. и №Р68/12-2 от 15.08.2012 г. в които подробно е описана

процесната постройка, като е посочено, че строителството е извършено без необходимите книжа. Изпълненото строителство представлява постройка включваща тоалетна и склад за дърва, които са изпълнени със тухлена зидария и стоманобетонен покрив. Захранени са с ел. енергия. Отстоят на намалени разстояния от регулационната линия на УПИ II-948, кв.76, с.Д. Д.***, общ.Р.***.

Срещу констативните актове са подадени възражения от настоящият жалбоподател, като в тях е посочено, че строежа е в режим на търпимост и пред Община Радомир е висяща административна преписка свързана с установяване съответствието на постройките с изискванията на §16 от ПР на ЗУТ.

Съдът след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК намира, че жалбата е основателна по следните съображения:

Контролът за законосъобразност върху процесната заповед изисква преценка за наличие на предпоставките визирани в чл.225 ал.1 във връзка с чл.222, ал.1, т.10 от ЗУТ, на което правно основание е издадена заповедта т.е. дали е налице безспорно установен незаконен строеж подлежащ на събаряне.

Съгласно чл. 222, ал. 1 от ЗУТ, контролът по строителството се осъществява от Началникът на ДНСК или упълномощено от него лице. Част от този контрол по т.10 на цитирания текст от ЗУТ е издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях. От приложената по делото заповед №-РД-13-229/02.07.2012 г. на Началника на ДНСК, е видно че на началниците на регионални структури са предоставени правомощия свързани с предотвратяване на незаконното строителство, в това число и издаване заповеди за премахването му. При условията на делегиране на правомощия, Началникът на РДНСК Югозападен район, е издал в рамките на предоставената му компетентност оспорваната заповед, имаща за предмет премахване на незаконен строеж. Той е компетентен административен орган, оправомощен по надлежния ред.

Въз основа на установената по делото фактическа обстановка решаващият състав приема, че оспорваната заповед е издадена в противоречие с основни принципи на административното производство - принципът на истинност, установен в чл. 7 АПК и принципът на служебното начало, регламентиран в чл. 9, ал. 2 и ал. 4 АПК. Съгласно тези принципи административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, а административният орган е задължен да събира всички необходими доказателства, относими към правилното разрешаване на поставения пред него въпрос.

В процесния случай административният орган е постановил оспорваната заповед без да установи относими към административното производство факти: на какво основание е извършено строителството, кои са относимите към момента на извършване на строителството технически правила и норми към такъв вид постройките и не на последно място търпим ли е строежа по смисъла на §16 от ПРЗ на ЗУТ.

В мотивите на заповедта, е пресъздадена фактическата обстановка установена в хода на проверката осъществена от служителите на АО. Описани са и приложените документи в административната преписка. Въпреки това не е налице излагане на обосновани мотиви относно наличието на незаконен строеж и необходимостта от неговото премахване. Началникът на РДНСК

ЮЗР е възпроизвел в акта съдържанието на писмо изх.№АО-48-00-506/3/ от 12.11.2012 г. на Кмета на Община Радомир и е приел, че не са налице условията за прилагане на §16 от ПР на ЗУТ.

При произнасянето си Началникът на РДНСК ЮЗР е следвало да събере всички относими доказателства, както и да изясни въпросите относно времето на извършване на строежа, допустим ли е строежът с оглед нормите по устройства на нерегулирани територии, действали към момента на извършването му или по сега действащите такива, като използва всички средства и методи, включително назначаването на експертизи за това, съгласно разпоредбите на глава V, раздел I от АПК и в частност при прилагането на разпоредбите от чл. 35 - чл. 53 от АПК. Съгласно разпоредбата на чл.35 от АПК "Индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени", а съгласно чл. 36 - "доказателствата се събират служебно от административния орган".

Прилагането на специалния Закон за устройството на територията не дерогира задълженията на администрацията по АПК да извърши анализ на представените доказателства и изложени от жалбоподателя аргументи и да прецени релевантно относимите възражения-изрично посочване на годината на построяване на обекта и твърденията за търпимост.

В конкретния случай административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата, както и не е събрал всички доказателства относими към случая, а напротив само е описал констатирана от служителите на РО НСК гр.Перник фактическа обстановка и не е обсъдил фактите във връзка с приложимите правни норми. В цялото административно производство не е установен ясен и точен момент на извършване на строителството, посочени са години 1985-1986 и 1988, което е препятствало и преценката относно приложимите строителни норми и правила, както и критериите за търпимостта на строежа по §16 от ПРЗ от ЗУТ. Извършването на тази проверка е задължение на административния орган преди да разпорежи премахване на незаконен строеж. Не е достатъчно само да се изиска от кмета на съответната община становище, а същото да се обсъди и да се оцени заедно с другите доказателства приложени в административната преписка.

Констатираните нарушения са основание за отмяна на атакувания административен акт при условията на чл.146, т.4 от АПК.

С §73 от Преходните и заключително разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за държавната собственост /обн. ДВ, бр. 87/05.11.2010 г., в сила от 09.11.2010 г./ е прието изменение и допълнение на Закона за устройство на територията. Съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ /нова/, решенията на първоинстанционния съд по жалби или протести срещу индивидуални административни актове по този закон са окончателни, с изключение на решенията по жалби или протести срещу индивидуални административни актове за одобряване на подробни устройствени планове, комплексни проекти за инвестиционна инициатива и заповеди за премахване на незаконни строежи от първа до пета категория - включително.

В настоящото производство се обжалва заповед на Началника на РДНСК-ЮЗР, с която е наредено премахване на строеж представляващ: „склад за дърва и тоалетна”, категорията на този строеж е определена като шеста. Обжалваната

заповед не попада в изключенията, визирани в чл. 215, ал. 7 от ЗУТ и настоящето съдебно решение не подлежи на касационен контрол.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени и направените разноски в производството в размер на 210 лв., в това число 10 лв. държавна такса и 200 лв. заплатено възнаграждение за един адвокат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК
Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № ДК-02-ЮЗР-477/23.11.2012 г. на Началника на РДНСК- ЮЗР, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж , представляващ “склад за дърва и тоалетна”, находящ се в УПИІ-1850, кв76 по плана на с.Д. Д.***, общ.Р.***.

ОСЪЖДА РДНСК ЮЗР да заплати на **К.В.В.**, с ЕГН***** и адрес:***, чрез **В.В.В.**, ЕГН***** - баща и законен представител на жалбоподателя, сумата от 210 лв., представляваща направени разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:/п/